



Vlaams  
Parlement

vergadering **C110**  
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

### **Commissievergadering**

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,  
Inburgering en Stedenbeleid

van 3 februari 2015

## INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Lieten aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de inzet van ambtenaren van C- en D-niveau in een moderne Vlaamse administratie – 828 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de specifieke situatie van de OCMW's in de faciliteitengemeenten in relatie tot de plannen tot integratie van de OCMW's in de gemeenten – 891 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het project afslanking van de provincies – 950 (2014-2015)	11

**VRAAG OM UITLEG van Ingrid Lieten aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de inzet van ambtenaren van C- en D-niveau in een moderne Vlaamse administratie  
– 828 (2014-2015)**

**Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem**

Mevrouw Lieten heeft het woord.

**Mevrouw Ingrid Lieten (sp-a):** Minister, ik wil even met u praten over de ambtenaren van C- en D-niveau. Ik kan me helemaal vinden in wat daarover in uw beleidsnota staat. U hebt er veel aandacht voor lager geschoold personeel in onze administratie. U zegt dat u een nieuw loopbaan- en beloningsbeleid zult invoeren, gebaseerd op een hedendaagse toepassing van functieclassificatie.

Ik citeer uit uw beleidsnota: "Voor loopbaanbeleid betekent dit dat loopbaanpaden zich aftekenen op basis van de functiefamilies van de Vlaamse overheid en vertrekken van het talent van de medewerkers. Een modulaire selectieprocedure vervangt de bestaande verschillende procedures voor in- en doorstroom. Voor kleine loopbaanstappen wordt een minimale procedure mogelijk. Zo bieden we maximaal loopbaankansen aan het personeel, op een flexibele manier, met oog voor talent en een duurzaam loopbaanbeleid."

U zegt heel duidelijk dat we niet meer zo star moeten vasthouden aan anciënniteit en diplomavooraanwaarden en dat we meer moeten kijken naar de talenten van de mensen. Ik steun dat beleid. Minister-president Bourgeois heeft daarvoor in de vorige legislatuur al stappen proberen te zetten. Ik steun dat dus.

Ik was wel verbaasd toen ik een uitspraak van de minister-president las in het tijdschrift Gezegd, jaargang 13, nummer 50, van oktober 2014. Ik citeer: "Ik heb niets tegen ambtenaren van lagere niveaus C en D, maar in een moderne administratie hebben zij bijna geen taak meer."

Ik was verbaasd en heb begrepen dat die boodschap ook bij veel ambtenaren van C- en D-niveau hard aankwam. Ze hebben daarover gepraat op de werkvloer. Er is ook een lezersbrief gepubliceerd in het magazine 13 voor het Vlaamse overheidsperoneel, van februari-maart 2015. Ik begrijp het niet zo goed. Ik denk dat u ook goed weet – getuige daarvan uw aanzet in de beleidsnota – dat heel veel ambtenaren van C- en D-niveau heel veel nuttig werk verrichten, dat ze dikwijls oudere ambtenaren zijn, die veel ervaring hebben en daardoor vaak hetzelfde werk doen als de jongere ambtenaren van A- en B- niveau. Ik snap dus niet waarom de minister-president die mensen zo misprijst.

Ik begrijp het helemaal niet dat u blijkens de beleidslijnen van uw regering er helemaal achter staat dat mensen langer blijven werken, en waarom ambtenaren van C- en D-niveau misprijzen moeten krijgen en zo worden gedemotiveerd.

Ik wilde deze vragen stellen aan de minister-president, maar men heeft me naar u verwezen, minister. Ik moest die vraag om uitleg aan u stellen – en bij dezen doe ik dat – over een uitspraak van uw minister-president. Gaat u bij uw nieuwe functieclassificatie uit van het schrappen van de C- en D-niveaus, zoals ik meen te moeten begrijpen uit het voorstel van de minister-president? Welke taken moeten er volgens u en de minister-president in een moderne administratie niet meer worden waargenomen, die vandaag wel worden waargenomen door ambtenaren van C- en D-niveau? Bestaat er een studie, op basis waarvan de minister-president heeft geconcludeerd dat die ambtenaren van C- en D-niveau geen taak meer

hebben in een moderne administratie? Als ze geen taak meer hebben, hoe gaat u dan omgaan met die ambtenaren die meestal nog een heel traject hebben te gaan voor ze op pensioen gaan? Hoe gaan we die mensen nog een zinvol engagement voor de Vlaamse overheid kunnen laten uitvoeren? Hoe denkt u hen te motiveren als uw minister-president zegt dat ze eigenlijk overbodig zijn?

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Mevrouw Lieten, ik wist natuurlijk niet dat u deze vraag om uitleg in de eerste plaats had gericht aan de minister-president, en dat u dan om de een of andere reden bent doorverwezen naar mij.

Ik heb genoteerd dat u tevreden bent met wat daarover in mijn beleidsnota staat, en waarover we hebben gediscussieerd. Blijkbaar hebt u enkele bedenkingen bij een uitspraak van de minister-president op 26 juli 2014 in een krantenartikel in De Standaard. Dat was goed genuanceerd en goed omkaderd. Tegelijk was er ook een selectie van dat interview verschenen in het personeelsblad 13.

Ik zal geen intentieprocessen maken van uitspraken van collega's. Dat mag u van mij niet verwachten. Ik kan enkel zeggen wat ik als minister van Bestuurszaken van plan ben. U hebt zelf gezegd dat u het goed vindt wat ik van plan ben met die C- en D-niveaus. Mijn antwoord zal dan ook tamelijk kort en hopelijk bevredigend zijn. Het is belangrijk om eerst enkele zaken voorop te stellen.

Als we willen meegaan met een moderne personeelsadministratie, moeten we vertrekken vanuit de taken die we nodig hebben, en die we moeten voldoen als Vlaamse overheid, in plaats van uit te gaan van welk type van personeelsleden we hebben. Dat is een belangrijk uitgangspunt.

U laat in uw vraag uitschijnen dat de stelselmatige daling van het aantal ambtenaren van C- en D-niveau recent is. Ik zal daar nog cijfers over geven. Omgekeerd is er ook een stijging van het aantal A- en B-niveaus, maar daar kom ik nog op terug. De redenen van die evolutie, die al lang bezig is, zijn divers. Ik zal enkele voorbeelden geven. De democratisering van het onderwijs speelt een zeer grote rol. Meer mensen krijgen toegang tot het onderwijs, tot het behalen van een diploma en dus tot het kunnen verwerven van een functie in A- en B-niveau. Dan is er ook de technologische evolutie van vandaag. Die mogen we niet uit het oog verliezen, en zeker ook niet de doorgedreven digitalisering. Ons actieplan Radicaal digitaal zet in op een volledige digitalisering, zonder dat we de mensen die niet meekunnen, uit het oog verliezen. Dat speelt allemaal een belangrijke rol.

Het zijn niet de leden van de Vlaamse Regering die personeelsbehoefteplannen opmaken. Dat doen de topambtenaren. Zij hebben een grote verantwoordelijkheid om te bepalen welk type van personeelsleden welke taken vervullen. We moeten niet uitgaan van welk type van personeelsleden we hebben, maar wel van welke taken we moeten uitvoeren als Vlaamse overheid. Dat is vooral de verantwoordelijkheid van de topambtenaren. Het is goed dat we hen vanuit de Vlaamse Regering alle vrijheid geven, want dat is ook een blijk van vertrouwen.

Mevrouw Lieten, het is belangrijk om te stellen dat er in de toekomst absoluut nog plaats zal zijn voor laaggeschoolden. Dat is essentieel. Ik veronderstel dat we het daarover eens zijn. Natuurlijk moeten we gewoon rekening houden met de realiteit dat die noodzaak zal afnemen. Dat neemt niet weg dat bepaalde personeelsleden kunnen heroriënteren en dergelijke. Daar kom ik op terug.

We hebben het hier al vaker gehad over de EVC-procedure (elders verworven competenties). Daarmee kunnen we voorkomen wat u hier aanklaagt, namelijk dat de C- en D-niveaus al jarenlang afvloeien. We hebben veel minder uitvoerende

taken. Als we afstappen van het diplomafetisjisme en eerder kijken naar de competenties, kunnen zij gemakkelijker doorgroeien naar andere functies.

Ik ga in op uw concrete vragen. Ik zal bij de nieuwe functieclassificatie niet uitgaan van de schrapping van het C- en D-niveau. De functieclassificatie wordt bij de Vlaamse overheid vorm gegeven door middel van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde functieniveaumatrix. Dat staat uitgebreid in mijn beleidsnota. Bij de uitwerking hiervan is zo veel mogelijk gekozen voor een procesmatige benadering. Dit wil zeggen dat functies geclusterd werden volgens gelijksoortige processen, en dus niet volgens de niveaus – dat vind ik heel belangrijk – zoals we die vandaag kennen of volgens het vereiste diploma.

Het zijn dus de topambtenaren die hiervoor verantwoordelijk zijn. Ik vind het goed dat we hen responsabiliseren en dat de Vlaamse Regering hen het vertrouwen geeft om een en ander te regelen.

Met uw volgende vraag laat u uitschijnen dat de daling van het aantal ambtenaren van de niveaus C en D een recent fenomeen is. Quod non. Dit klopt absoluut niet. Ik kan u wat cijfers geven. Tussen 2007 en 2013 daalde het aantal C-ambtenaren met 6,3 procent, en het aantal D-ambtenaren met bijna 23 procent. De daling is dus niet recent.

De daling van het aantal ambtenaren van deze niveaus en omgekeerd de stijging van de niveaus A en B kent verschillende redenen. Door de democratisering van het onderwijs – dat heb ik al uitgelegd, en dat is logisch – vinden de mensen veel beter en veel meer de weg naar een diploma. Dan is er de technologische evolutie en toegenomen digitalisering. Tegenover twintig jaar geleden heeft de Vlaamse overheid geen nood meer aan dactylo's; iedereen werkt nu zelf met de computer. Bijna iedereen heeft nu toegang tot een computer. Met deze evolutie worden we allemaal geconfronteerd. Ik heb mijn universitaire thesis nog op een elektrische machine getypt. Nu is iedereen mee met de computer. Een moderne overheid moet met deze evolutie uiteraard meegaan.

Daarmee rijst de vraag of we bepaalde functies nog nodig hebben, wat niet impliceert dat we die mensen niet meer nodig hebben. De urgente vraag is wel: kunnen we hen oriënteren naar een andere functie? Dat vind ik wel belangrijk.

Betekent dit dat er bij de Vlaamse overheid geen plaats meer is voor laaggeschoolden? Uiteraard niet. Er zal altijd plaats zijn voor eerder uitvoerende profielen, maar de nood aan ambtenaren van niveau C en D zal onvermijdelijk nog verder afnemen, wat niet impliceert dat wij geen mogelijkheden voorzien om die mensen te heroriënteren, daar kom ik op terug. Samen met de EVC-procedure moeten we afstappen van het diplomafetisjisme en die mensen een andere kans geven binnen de moderne overheid.

Mevrouw Lieten, u hebt me gevraagd op basis van welke studie de minister-president bepaalde uitspraken heeft gedaan. Sta me toe om te zeggen dat het voor mij wel heel moeilijk is om een intentieproces te maken van uitspraken van een collega van mij. Ik ga dat ook niet doen. Ik kan u alleen zeggen wat ik u daarnet heb gezegd, namelijk wat de beleidsintenties zijn van deze regering wat bestuurszaken betreft en waar de voltallige regering, dus ook de minister-president, zich achter heeft geschaard.

Het was een artikel in De Standaard van 26 juli 2014 waarin de minister-president gewoon heeft verwezen naar alles wat ik daarnet heb gezegd. In een moderne samenleving met moderne technologieën hebben wij minder nood aan mensen die echt uitvoerende taken doen. Dat wil niet zeggen dat je die niet kunt heroriënteren. Als u nog meer intentieprocessen wilt van uitspraken van de minister-president, raad ik u toch aan die vraag persoonlijk aan hem te stellen. U

kunt me dat niet kwalijk nemen. Ik weet niet wat op dat moment door het hoofd van minister-president Bourgeois ging. Ik weet wel dat hij absoluut gelijk loopt met wat in onze beleidsnota staat. Ik zie totaal geen tegenstelling, integendeel.

Het is goed om nog eens te benadrukken dat de beleidsnota Bestuurszaken door de voltallige regering is goedgekeurd, ook door de minister-president. Dat is de evidentie zelf. De uitspraken die u nu aanhaalt, staan zeker niet dwars op de richting die de Vlaamse Regering uit wil wat bestuurszaken en personeelsbeleid betreft.

Ik kom tot uw laatste twee concrete vragen. Voor ik inga op de grond van de zaak, is het belangrijk te wijzen op de overheveling van de bevoegdheden van het federale niveau naar het Vlaamse niveau, de recente wijzigingen in de structuur van de Vlaamse administratie en het feit dat alle entiteiten in beweging zijn. U weet ook dat er redelijk wat mensen met een lager profiel zijn overgeheveld door die zesde staatshervorming. Daar moeten we ook allerlei processen voor uitdenken. Dat is redelijk evident. Ik zie u ja knikken, dus ik ga ervan uit dat u het met mij eens bent.

Heel de complexe oefening van overheveling van in hoofdzaak mensen van een lager niveau, C en D, naar de Vlaamse overheid, brengt mee dat we een grote oefening moeten maken. Dat zijn we nu aan het doen. Op alle vlakken wordt bekeken welke taken noodzakelijk zijn en hoe we deze processen zo efficiënt mogelijk kunnen laten verlopen. Door efficiënter en slimmer te werken, verschuiven er taken op alle niveaus, dus niet enkel bij personeelsleden van niveau C en D. Daar wil ik de nadruk op leggen.

Tot slot, mevrouw Lieten, wil ik nog een aantal zaken aanhalen. Ik zal me beperken tot een viertal. In mijn beleidsnota hecht ik veel belang aan de mobiliteit. Ik heb daarnet al de EVC-procedure aangehaald. Ik ben absoluut geen diplomafetisjist. Ik vind dat doorstroming en mobiliteit op basis van competenties zeker ook moet kunnen en zeker niet alleen op basis van een diploma, integendeel. Ik heb in mijn beleidsnota al een aantal concrete acties aangekondigd. Zo wordt bijvoorbeeld een nieuwe regeling uitgewerkt met betrekking tot de heroriëntatie van medewerkers die in overtal zijn en die kunnen worden herplaatst naar entiteiten waar er personeelstekorten zijn. Dat is de interne mobiliteit. Ik denk dat het goed is dat we dat bekijken.

Er is ook de herinrichting van functies, de zogenaamde 'job crafting', met specifieke aandacht voor lager geschoold personeel. Ik vind het belangrijk dat er specifieke aandacht zal gaan naar lager geschoold personeel. Er zijn ook de talentbesprekingen waarover we het in deze commissie al een aantal keer hebben gehad. Dan is er de EVC-procedure. Vergeef me dat ik in herhaling val, maar ik vind dat wel heel belangrijk, omdat het net voor die C- en D-niveaus een belangrijke uitweg kan vormen om door te stromen zonder dat je het desbetreffende diploma hebt. Het gaat om gewoon bewijzen dat je een ervaring hebt in een bepaalde taak en het afstappen van het diploma dat je moet hebben. Het kan bijvoorbeeld perfect dat iemand uit een D-niveau of een C-niveau doorstroomt in de Vlaamse overheid naar een B-niveau of zelfs naar een A-niveau. Ik zie daar absoluut geen beperkingen, integendeel. Ik denk dat mensen meer moeten inzetten op hun competenties dan op de diploma's die ze kunnen voorleggen.

Mevrouw Lieten, de uitspraken van minister-president Bourgeois passen gewoon in de huidige tendens, een tendens die al jaren aan de gang is maar waarbij we met de vorige en de huidige Vlaamse Regering de nodige aandacht geven aan de lagere niveaus. We werken allerlei instrumenten uit en we willen alle kansen geven aan de lagere niveaus om door te stromen binnen de Vlaamse overheid, met dien verstande – we zijn een moderne administratie – dat we de goede dienstverlening aan de burgers kunnen geven die zij verdienen.

**De voorzitter:** Mevrouw Lieten heeft het woord.

**Mevrouw Ingrid Lieten (sp-a):** Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben heel blij met uw antwoord omdat u uitdrukkelijk de uitgangspunten van uw beleidsbrief bevestigt. U bent heel vriendelijk en collegiaal voor de minister-president, maar als ik u was, zou ik hem toch even op de vingers tikken. Hij zou best op zijn terrein blijven want, laat we eerlijk zijn, de uitspraken die hij heeft gedaan, maken het u niet gemakkelijk. Gewoon zeggen dat ze bijna geen taak meer hebben in de moderne administratie, is toch wel stigmatiserend en denigrerend. Dat maakt het u niet gemakkelijk. Ik geloof ook wel dat u daar heel anders over denkt. Ik ben blij dat u dat hier bevestigt.

Ik zou u een goede raad willen geven: vraag aan de minister-president dat hij op zijn terrein blijft. In de voorbije jaren is hij lang minister van Bestuurszaken geweest, maar u bent het nu. Vaar uw koers en vraag hem om dat te respecteren.

Minister, u zegt terecht dat er al jaren een bepaalde evolutie bezig is, waarbij mensen van C- en D-niveau die uitstromen, niet worden vervangen, en als ze worden vervangen, is dat door iemand met een hogere diplomakwalificatie. Dat is niet alleen zo in de Vlaamse administratie; dat is ook in de samenleving zo. We krijgen een nieuwe kloof tussen mensen met kennis en mensen die minder kansen hebben gehad en die kennis niet hebben. De kenniskloof wordt echt een uitdaging voor onze samenleving. De Vlaamse overheid heeft daarin een belangrijke rol te spelen. De Vlaamse, net als de federale overheid roept iedereen op om zo lang mogelijk actief te blijven. Mensen van het C- en D-niveau willen ook op een eerlijke manier hun boterham verdienen en willen respect krijgen van hun bazen.

Minister, ik wil een verzoek tot u richten, namelijk dat u de voorbeeldrol die de Vlaamse overheid als werkgever heeft, ter harte neemt. De Vlaamse overheid moet kijken op welke manier ook in de toekomst C- en D-ambtenaren een respectvolle plaats krijgen in de administratie, ondanks de uitdagingen op het werkveld. Misschien moet de Vlaamse overheid haar voorbeeldrol opnemen en nagaan hoe ze in een complexe omgeving, met de nodige begeleiding, selectie en maatregelen zoals EVC-procedures, er toch voor kan zorgen dat C- en D-ambtenaren hun rol kunnen spelen bij de Vlaamse overheid. Dat is ook een voorbeeld voor de privésector, waar dit probleem zich ook voordoet.

Minister, wilt u een initiatief nemen om een duidelijke beleidslijn uit te werken en daarover in dialoog te gaan met de vakbonden? Dat leeft heel sterk bij hen en u kunt op die manier heel veel goodwill creëren.

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Mevrouw Lieten, ik ben het met u eens, en ik denk dat we het in deze zaak vaak met elkaar eens zijn, want het gaat natuurlijk over onze ambtenaren die we allemaal koesteren. Daarover moeten we niet te veel grote politieke debatten voeren.

Bij de kenniskloof denk ik automatisch aan de digitale kloof. Ons project Radicaal digitaal is belangrijk. In de beleidsnota heb ik aangegeven dat ik me er absoluut van bewust ben dat er altijd een segment van de bevolking zal zijn dat niet meekan. We moeten daar altijd oog voor hebben. Tegelijk organiseren we heel veel bijscholingen, maar ook computerlessen voor dat soort van personeel binnen de Vlaamse overheid, dat nog niet zo begaan en weg is met het computersysteem.

Mevrouw Lieten, u zegt dat de ambtenaren van C- en D-niveau op een respectvolle manier een plaats moeten hebben in de administratie. Ik ben het absoluut met u eens. Vorige week woensdag heb ik overleg gehad met de

vakbonden. Ik heb de EVC-procedures op tafel gelegd. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat de vakbond geen vragende partij was om die procedure toe te passen voor C- en D-niveaus. Dat vind ik een heel jammerlijke evolutie. Mevrouw Lieten, ik vermoed dat u of uw partij misschien betere relaties hebben met de vakbonden. Ik vraag dan ook dat u hen mee wilt overtuigen van het belang van de EVC-procedure voor de C- en D-niveaus. Mij is het alsnog niet gelukt. Als we de handen in elkaar kunnen slaan, is dat goed voor die ambtenaren in kwestie.

**De voorzitter:** Mevrouw Lieten heeft het woord.

**Mevrouw Ingrid Lieten (sp·a):** Ik zal dat zeker doen. Een goed loopbaanbeleid gaat verder dan EVC, en ik begrijp dat de vakbonden de nodige garanties moeten krijgen dat die mensen niet onderuit gaan en in de toekomst slechter af zullen zijn dan nu. Dat is iets wat u niet wilt, en ik ook niet. Als we elkaar daarin kunnen vinden, zeer graag. Ik hoop dat u dit verder ter harte neemt. We zullen zeker tijd hebben om daarover van gedachten te wisselen.

**De voorzitter:** De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de specifieke situatie van de OCMW's in de faciliteitengemeenten in relatie tot de plannen tot integratie van de OCMW's in de gemeenten – 891 (2014-2015)**

**Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem**

**De voorzitter:** De heer Doomst heeft het woord.

**De heer Michel Doomst (CD&V):** Minister, het proces dat we nu aanzetten, zowel in denken als doen, om OCMW en gemeente stilaan in elkaar te integreren, doet me de vraag stellen naar zo veel mogelijk gelijkberechtiging voor de zes op en top Vlaamse gemeenten in de Rand. We moeten nagaan wat er op korte termijn nog mogelijk is om die gelijkberechtiging te bewerkstelligen. Uit contacten die we daar hebben, blijkt dat die faciliteitengemeenten de verwachting hebben om mee te spelen in het integratieproces, beseffend dat het lot in federale handen ligt. Het zou zonde zijn, mochten we met een totaal andere constellatie vertrekken en die zes Vlaamse gemeenten geen recht geven op een gelijkzinnig sociaal beleid.

Minister, hebt u al contact gehad met de burgemeesters van de faciliteitengemeenten? Er zijn er in alle maten en gewichten. Kunt u daaruit afleiden dat ze vragende partij zijn om deze integratie ter plekke nog beter door te voeren? Ziet u een mogelijkheid om de wettelijke belemmeringen die de integratie in de weg zouden staan, eventueel in overleg met de federale overheid weg te nemen? Welke mogelijkheden ziet u om, bij gebrek aan een mogelijkheid tot integratie van het OCMW in de faciliteitengemeenten, de organisatie van het lokaal sociaal beleid toch te versterken?

**De voorzitter:** De heer Segers heeft het woord.

**De heer Willy Segers (N-VA):** Minister, het is bekend dat er een wettelijk onderscheid moet worden gemaakt in de organisatie van OCMW's in de faciliteitengemeenten en daarbuiten. Met de integratie die nu op til is, lijkt het wel aangewezen om daar een grote beweging van te maken, zodat elk lokaal sociaal beleid in alle gemeenten van Vlaanderen, dus ook in de faciliteitengemeenten, hetzelfde is. We kijken met veel plezier uw antwoorden tegemoet.



**De voorzitter:** De heer Van Eyken heeft het woord.

**De heer Christian Van Eyken (UF):** Die zes faciliteitengemeenten blijven een geval apart. Ze werken anders in hun bestuur. Ik heb onlangs contacten gehad met burgemeesters en OCMW-voorzitters. Ik heb niet gehoord dat ze vragende partij zijn voor een integratie van het sociaal beleid in de gemeente, of de fusie tussen de twee. Ik kan me vergissen, misschien heb ik slechte contacten gehad. De heer Doomst heeft contacten gehad met de burgemeesters, maar ook de OCMW-voorzitters van die gemeenten zijn een belangrijke gesprekspartner om eventueel te zeggen wat er zou moeten gebeuren. Ik weet tamelijk goed wat er in de faciliteitengemeenten gebeurt. Daar wordt geen slecht sociaal beleid gevoerd. Ze doen dat met de middelen die ze voorhanden hebben, en die zaken verlopen goed.

Om tot een integratie te komen zoals de heer Doomst suggereert, moet er een wijziging gebeuren van de Pacificatiewet, die een federale aangelegenheid is. Minister, hebt u contacten gehad met uw federale collega's om uit te zoeken of er binnen de Federale Regering een wil aanwezig is om die Pacificatiewet te wijzigen?

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Dit is inderdaad een probleem. Mijnheer Doomst, u spreekt over de zes faciliteitengemeenten, maar er zijn nog andere gemeenten. Ik denk aan Voeren, dat met dezelfde problemen te maken heeft. Er zijn nog andere faciliteitengemeenten.

Jullie hebben verwezen naar de zogenaamde Pacificatiewet uit 1988, waardoor de faciliteitengemeenten in een 'bestuurlijke diepvries' zitten. Het is daar niet zo simpel om mee te gaan met de moderne tijd en bestuurlijke hervormingen door te voeren. We hebben de laatste jaren van alles gedaan in de faciliteitengemeenten. Daar is de OCMW-voorzitter bijvoorbeeld geen lid van het college. Door die Pacificatiewet uit 1988 is het zeer moeilijk om de faciliteitengemeenten mee te laten evolueren in een moderne bestuurlijke hervorming waar elke gemeente nood aan heeft.

Er zijn twee aspecten. De integratie van het OCMW in de stad of gemeente heeft natuurlijk wel een federale implicatie. Het moet een rechtspersoon zijn. Het is expliciet opgenomen in het federale regeerakkoord dat we dat kunnen verhelpen.

Mijnheer Van Eyken, u vroeg of we stappen vooruit kunnen zetten inzake het aanpassen van de Pacificatiewet. Ik geef toe dat ik me tot nu toe niet op zo'n glad ijs heb gewaagd. Het is ook niet verstandig om na vijf maanden regering ineens alles op tafel te gooien. Het is verstandig om een en ander systematisch aan te pakken. Momenteel zijn we bezig met de integratie van de OCMW's in de steden en gemeenten, voor wat de niet-faciliteitengemeenten betreft. We beseffen wel dat dat een probleem is. Ik werd ondertussen al gecontacteerd door verschillende mensen, niet alleen vanuit de zes faciliteitengemeenten, maar ook door andere mensen die bepaalde problemen hebben gesignaleerd. Ze zijn absoluut vragende partij om mee te kunnen gaan in die modernisering. Ze willen een lokaal geïntegreerd sociaal beleid kunnen voeren, maar door de Pacificatiewet van 1988 kunnen ze dat niet.

Mijnheer Van Eyken, u hebt gezegd dat er niet zo'n grote nood is, maar misschien spreekt u enkel vanuit Linkebeek. Mijn ervaring is anders. Ik werd gecontacteerd door mensen vanuit mijn partij, maar ook door mensen van daarbuiten, zelfs door mensen van francofone partijen, die zeggen dat het misschien toch niet zo slecht zou zijn mochten we dezelfde integratie-oefening mogelijk maken voor de faciliteitengemeenten. Ze beseffen wel dat ze door die

Pacificatiewet niet met de modernisering kunnen meegaan en dat vinden ze jammer. Ze hebben me uitdrukkelijk gevraagd om te onderzoeken of ze toch zouden kunnen meestappen in dit proces van modernisering. Dat is een belangrijk signaal van de betrokken gemeenten.

Ik heb aan de administratie gevraagd om te onderzoeken hoe we dat – naast de rechtspersoon voor de normale gemeenten – kunnen oplossen. Maar ik maak me er weinig zorgen over omdat dat ook in het federale regeerakkoord staat. Aan de andere kant heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om te onderzoeken wat de wettelijke belemmeringen zijn voor een integratie van de OCMW's in de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten.

Dat zijn er natuurlijk heel wat. Eigenlijk, concreet en heel simpel gezegd, denk ik dat het belangrijk is dat de administratie onderzoekt in hoeverre de pacificatie juridisch bedreigd is. Daar komt het op neer. Daar zijn ze nu mee bezig.

Op basis van de resultaten moeten we overleg hebben met de desbetreffende gemeenten: willen zij instappen of niet? Oorspronkelijk werden ze buiten de oefening gehouden omdat we ervan uitgingen dat we geen weg hadden om te bewandelen vanwege de Pacificatiewet. Uiteraard vergt dit ook overleg met federale collega's.

Het is goed dat ik nu ook van de faciliteitengemeenten de vraag krijg: geef ons alstublieft de mogelijkheid om ook tot een lokaal sociaal geïntegreerd beleid te komen. De Vlaamse Regering gaat in samenspraak met de Federale Regering alle oefeningen doen en gesprekken voeren om dat zo goed als mogelijk waar te maken.

**De voorzitter:** De heer Doomst heeft het woord.

**De heer Michel Doomst (CD&V):** Ik dank u voor uw antwoord, minister. U toont dezelfde bezorgdheid. U krijgt signalen vanop het terrein dat men dit niet zomaar ongemoeid wil laten. Het zou zonde zijn om zo'n proces, dat moet leiden naar een beter sociaal beleid in de faciliteitengemeenten, niet te doen. We hebben daar enkele goede burgemeesters – misschien niet allemaal, maar toch een paar. Ik kan me niet voorstellen dat zij zouden weigeren om stappen vooruit te zetten in hun sociaal beleid. Dat zou een burgemeester onwaardig zijn. Ik neem aan dat ze dan ook die signalen niet zouden geven. Ik denk dat we daar niet tot apartheid maar tot alertheid moeten komen om het sociaal beleid maximaal een duw te geven.

Vandaar dat ik heel blij ben dat u de juridische kant grondig gaat onderzoeken. Dan moeten we heel open praten met de faciliteitengemeenten. We moeten hun de kans bieden en de vraag stellen of ze meedoen, beseffend dat we een eeuw verder zijn dan de vorige.

**De voorzitter:** De heer Segers heeft het woord.

**De heer Willy Segers (N-VA):** Mijnheer Van Eyken, gaf u nu aan dat in de faciliteitengemeenten alles vlot loopt? Dat u niet mee op de kar wil springen? *(Ontkenning door de heer Christian Van Eyken)*

Goed, dan heb ik u verkeerd begrepen. Dat zou toch echt een verkeerd signaal zijn.

Ik ga akkoord met de stappen die u zet, minister. We gaan na welke opening de Pacificatiewet laat om de faciliteitengemeenten net hetzelfde lokale sociale bestuur te geven als alle Vlaamse gemeenten. We wachten het antwoord van de administratie af. Dat is het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, veronderstel ik? *(Instemming van minister Liesbeth Homans)*

**De voorzitter:** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Kurt De Loor (sp·a):** Ik wil even reageren op het enthousiasme van de heer Doomst. We zijn een eeuw verder ondertussen. Ik hoop dat we geen eeuw teruggekatapulteerd worden.

Minister, als uit de juridische analyse blijkt dat een integratie in de faciliteitengemeenten niet mogelijk is, wat gaat er dan gebeuren met de OCMW's die nu deel uitmaken van de OCMW-verenigingen? Of met gemeenten en OCMW's die over afzienbare tijd gaan verdwijnen? Moeten zij dan noodgedwongen uitstappen, wat een afbouw van hun dienstverlening tot gevolg zal hebben?

**De voorzitter:** De heer Van Eyken heeft het woord.

**De heer Christian Van Eyken (UF):** Ik heb niet gehoord dat men ertegen is. Ik heb geruchten gehoord dat men er geen nood aan heeft, maar er is geen oppositie.

Minister, dat u de burgemeesters consulteert, is logisch, maar ik pleit ervoor dat u ook de OCMW-voorzitters erbij betreft. Ik denk dat zij garant staan voor een heel goed beleid. Ze mogen niet worden beschouwd als tweederangspolitici.

**Minister Liesbeth Homans:** Ik ben het met u eens, mijnheer Van Eyken, dat de OCMW-voorzitters een bevoorrechte gesprekspartner kunnen zijn. Ik heb niet gezegd dat het exclusief de burgemeesters zijn. Ik heb allerlei mandatarissen gecontacteerd, of zij mij. Ik heb OCMW-voorzitters en burgemeesters gesproken.

Mijnheer De Loor, u vraagt me eigenlijk om vooruit te lopen op een lopend onderzoek. Dat lijkt me niet verstandig. Als het onderzoek negatief zou uitdraaien, als er geen integratie mogelijk zou zijn in de faciliteitengemeenten, dan zouden de OCMW-verenigingen wel kunnen blijven bestaan, met dien verstande dat de gemeente de rechtspersoon is en niet meer het OCMW.

**De voorzitter:** De heer Doomst heeft het woord.

**De heer Michel Doomst (CD&V):** Dit is een beleidsdomein vóór de mensen. Ik hoop dat we dit in alle sereniteit kunnen realiseren, zowel in Zottegem als in de faciliteitengemeenten.

**De voorzitter:** De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Kurt De Loor aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het project afslanking van de provincies – 950 (2014-2015)**

**Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem**

**De voorzitter:** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Kurt De Loor (sp·a):** Voorzitter, minister, de nieuwe taakstelling van de provincies, waarbij het de ambitie is van de Vlaamse Regering om de provincies al hun persoonsgebonden bevoegdheden te ontnemen, wordt momenteel volop voorbereid. In uw mededeling aan de regering van 10 oktober 2014 schetst u de krachtlijnen en geeft u aan hoe de betrokken sectorale vakministers het afslankingsproject in de praktijk moeten omzetten.

Ondertussen lopen de onderhandelingen tussen de provincies en de sectorale kabinetten enerzijds en de provincies en uw kabinet anderzijds. De werkmethode

voor deze onderhandelingen werd vastgelegd in een nota met als titel 'project afslanking provincies, handleiding bij de inventarisatiefase'. Deze nota bevat eveneens een duidelijke tijdstabel die moet garanderen dat het project volgens een strakke timing wordt afgewerkt.

Enkele belangrijke deadlines liggen inmiddels achter ons. Een eerste deadline verstreek op 31 december 2014, en had betrekking op het juridisch kader en op de persoonsgebonden aangelegenheden. Als alle persoonsgebonden provinciale bevoegdheden en taken moeten worden overgedragen naar ofwel de steden en gemeenten ofwel de Vlaamse overheid, dan betekent dit dat het ontvangende bestuur ook alle rechten en plichten van de provincies dient over te nemen. Net zoals dit voorzien is in het kader van de federale staatshervormingen zal hiertoe een juridisch kader worden gecreëerd waardoor de ontvangende besturen worden aangeduid als de rechtsopvolger van de provincies met betrekking tot over te dragen bevoegdheden. Het uitwerken van dit decretaal kader zal gebeuren door het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB). Het decreet verschaft minimaal een rechtsgrond voor volgende vier punten.

Ten eerste voor het aanscherpen van de provinciale taakstelling door aanpassing van artikel 2 van het Provinciedecreet en het schrappen van de provinciale bepalingen in de sectordecreten. Daarbij hoort ten tweede de overdracht van alle rechten en plichten zoals lopende contracten, erfpachten en subsidies. Ten derde ook de overdracht van personeel en vier, de overdracht van patrimonium, zowel roerend als onroerend. Een grondige juridische analyse van al deze aspecten werd opgemaakt tegen 31 december 2014. Sommige provinciale engagementen zoals subsidies zijn relatief eenvoudig over te dragen. De overdracht van contractuele verplichtingen bijvoorbeeld ten aanzien van leveranciers of huurcontracten, en erfpachten, bijvoorbeeld op kunstcollecties, zijn complexer van aard en behoeven vermoedelijk ook tijdens de transitietrajecten meer ondersteuning.

Bijzondere aandacht zou worden besteed aan de overdracht van het personeel. Volgens de handleiding is het expliciet niet de bedoeling dat provinciale personeelsleden hun baan verliezen ten gevolge van de overdracht van provinciale bevoegdheden. Dat hebt u hier al herhaaldelijk aangegeven. Hier in het bijzonder zal in overleg met de afdeling Regelgeving van het Departement Bestuurszaken gebruik worden gemaakt van de opgebouwde ervaring in het kader van de federale staatshervormingen. In wezen zijn binnen deze operatie slechts twee personeelsbewegingen mogelijk: vanuit de provincie naar de Vlaamse overheid en vanuit de provincie naar een lokaal bestuur, steden of gemeenten dus.

In beide gevallen is een grondige analyse van de vijf provinciale rechtspositieregelingen nodig en van de verschillen onderling tussen de provinciale rechtspositieregelingen en het Vlaams Personeelsstatuut en tussen de gemeentelijke en provinciale rechtspositieregeling. Op basis daarvan kunnen de benodigde inschalingsprincipes worden vastgelegd en zo de impact op individuele personeelsdossiers worden ingeschat.

De opmaak van deze eerste analyse zal worden afgerond tegen eind 2014. In deze analyse zal ook aandacht worden besteed aan eventuele afwijkende tewerkstellingsregimes in bijvoorbeeld zorginstellingen, de problematiek van detachering, de – mogelijke – keuzevrijheid van het provinciale personeel, de impact van overdracht op pensioenlasten en responsabiliseringsbijdrage enzovoort. Op basis daarvan zal in de nodige rechtsgrond worden voorzien en de concrete werkwijze worden uitgeklaard. Bij de opmaak van deze werkwijze zal de rol van de vakbondsdelegaties definitief worden bepaald, naar analogie met de aanpak bij de federale staatshervormingen.

Een tweede deadline werd gelegd op 31 januari 2015. Tegen die datum moest het communicatieplan en de inventarisatie van de grijze zone afgerond zijn. Met betrekking tot het communicatieplan lezen we in de handleiding van november volgende passage: "Uit eerdere projecten is gebleken dat de gecoördineerde communicatie van de Vlaamse overheid bij transversale projecten steeds een belangrijk aandachtspunt is. De grote impact die het project heeft op de betrokken besturen en hun personeelsleden noopt tot een zorgvuldige afstemming. Door het projectteam zal een communicatieplan worden opgesteld dat duidelijke afspraken bevat over wie wanneer over wat communiceert. Op deze wijze kan de onrust die elke verandering met zich meebrengt tot een minimum worden beperkt."

Dit is een lovenswaardige doelstelling. Tegen juni van dit jaar moeten dan uiteindelijk de politieke overheden beslissen welk niveau welke provinciale bevoegdheden en taken zal overnemen.

Minister, kunt u meer toelichting geven bij de bovenvermelde juridische analyse? Welke knelpunten kwamen desgevallend naar voren en aan welke oplossingen wordt gedacht?

Welke informatie kwam uit de grondige analyse van de rechtspositieregeling van de vijf Vlaamse provincies? Wat leerde ons deze analyse over eventuele afwijkende tewerkstellingsregimes in bijvoorbeeld zorginstellingen, de problematiek van detachering, de keuzevrijheid van het provinciale personeel, de impact van overdracht op pensioenlasten en de responsabiliseringsbijdrage?

Hoe ziet de inventaris van de grijze lijst er momenteel uit? Tegen welke datum wenst u dat deze lijst uitgeklaard wordt? Loopt de inventarisatiefase voor de rest volgens schema, of verwacht u integendeel vertraging vanwege onduidelijkheden inzake de te volgen methodiek? Is de discussie over het te hanteren referentiejaar nu al definitief uitgeklaard? Op welke krijtlijnen is het communicatieplan gestoeld? Wordt er door elke vakminister apart gecommuniceerd met de provincies, of neemt u als coördinerend minister deze taak voor uw rekening? Minister, het is een hele boterham, maar ik kijk uit naar uw antwoord.

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Voorzitter, mijnheer De Loor, ik wil u eigenlijk bedanken, want het lijkt of u niet snel genoeg kunt gaan om het project van de afslanking van de provincies tot een goed einde te brengen. Mijn dank daarvoor.

Alle gekheid op een stokje: we moeten toch intellectuele eerlijkheid hebben. We hebben net de bespreking van de beleidsnota achter de rug. Op 10 oktober is er een mededeling geweest over hoe we dat zouden aanpakken. Dat is geen geheim: jullie hebben allemaal inzage in officiële documenten van de regering. Heel uw vraag is gebaseerd, niet op een document van de Vlaamse Regering, maar op een document van de Vlaamse administratie, een soort van werkdokument dat opgesteld is door de projectleider van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur om een en ander in goede banen te leiden. Het is goed dat dergelijke documenten bestaan.

U slaat me met heel wat deadlines om de oren, onder meer 31 januari 2015. Als ik me niet vergis, is dat welgeteld drie dagen geleden. U kunt me nu heel veel vragen. Ik denk dat de projectleider bij ABB en alle diverse werkgroepen heel goed werk leveren. We zijn bezig om op een doordachte manier werk te maken van onze plannen ter zake. We staan nog altijd achter de principes die in de officiële mededeling van de Vlaamse Regering van 10 oktober staan, dus dat 1 januari 2017 de streefdatum is voor de overdracht van de persoonsgebonden bevoegdheden naar een andere overheid dan de provinciale. We zullen dit

projectmatig aanpakken. We geven onszelf dus een voorbereidingstijd van ruim twee jaar. Dat staat ook letterlijk in de mededeling van de Vlaamse Regering.

Nogmaals mijn dank, mijnheer De Loor, dat u blijkbaar toch voorstander bent om het zo snel mogelijk te laten verlopen, maar sta me toe te zeggen dat je dat beter intelligent aanpakt, dat je beter alle juridische problemen uitsluit, dat je dat doordacht aanpakt en dat je dat vooral ook doet in overleg met de provincies, de gedeputeerden en de middenveldorganisaties die daar een belangrijke rol in kunnen spelen.

Om kort te gaan, mijnheer De Loor, u hebt nu zeer uitvoerig geciteerd uit een intern werkdocument. Voorzitter, ik wil dit werkdocument laten bezorgen aan de hele commissie. De projectleider is door ons aangesteld binnen ABB om heel die transformatie in goede banen te leiden. Hij doet dat ook, voor alle duidelijkheid. Hij slaagt daar voortreffelijk in. Elke vraag die de heer De Loor heeft gesteld, komt uit dit intern werkdocument. Voor de volledigheid zal ik het laten overmaken aan de hele commissie.

Vind ik dit een goed document? Ja, ik vind het zeer goed. Vind ik dat er al belangrijke stappen zijn gezet? Ja. De Vlaamse Regering zegt in die mededeling, die ik ook aan de commissieleden zal laten bezorgen, dat ze daar een heel duidelijk stappenplan in heeft vooropgesteld van hoe ze te werk wil gaan, dat ze grondig te werk wil gaan, dat ze geen fouten wil maken en er vooral met respect, ook voor het personeel, zoals u zelf hebt aangegeven, wil mee omgaan. We willen geen fouten in maken. Het is absoluut niet onze intentie ervoor te zorgen dat personeelsleden hun job verliezen.

Mijnheer De Loor, in al uw enthousiasme wilt u blijkbaar sneller gaan dan ikzelf. Ik geef mezelf toch nog een klein beetje tijd om een en ander juridisch in goede banen te leiden, geen fouten te maken en vooral in goed en positief overleg met de betrokkenen naar de afslanking van de provincies te gaan, zoals in het regeerakkoord en in mijn beleidsnota staat gestipuleerd.

**De voorzitter:** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Kurt De Loor (sp.a):** Minister, dit heb ik nu nog nooit meegemaakt! Ik heb vragen geformuleerd op basis van uw beleidsnota en op basis van nota's die daaruit voortvloeien, en ik krijg op geen enkele van mijn vragen een antwoord. Ik denk dat ik toch voldoende duidelijk ben geweest in mijn vraagstelling. Ik heb ook verwezen naar deadlines die niet ik, maar u en uw administratie zichzelf hebben opgelegd. Dan slaagt u erin om geen enkele vraag inhoudelijk te beantwoorden.

U hebt wel een paar keer verwezen naar mijn interesse in de oefening. Ik ben inderdaad geïnteresseerd in deze oefening. Ik denk dat dat ook gebleken is uit mijn uiteenzettingen naar aanleiding van de beleidsnota. Wil ik daarmee laten uitschijnen dat het niet snel genoeg kan gaan? Neen, absoluut niet. Ik ben ook geen voorstander van de oefening die u aan het maken bent. Trouwens, u zegt ook in uw beleidsnota dat alles klaar moet zijn tegen eind juni van dit jaar. Ik kan er maar een paar zaken uit afleiden, dat is onder meer dat heel de procedure niet onder controle is. Ik krijg op geen enkele vraag een antwoord. Ik stel vast dat de procedure en het proces echt niet onder controle zijn, wat natuurlijk de ongerustheid, onder meer bij het personeel, zeker niet ten goede zal komen. Dit heb ik nog nooit meegemaakt.

U zegt dat het doordacht moet worden aangepakt. Wel, ik ben de eerste om dat bij te treden. Als je een dergelijke oefening per se wil doordrukken, dan moet je dat inderdaad doordacht aanpakken. Vandaar ook dat dat tijdspad is uitgezet in die nota. Dan lijkt het mij maar logisch dat wij als parlementsleden, in onze

controlerende taak, naar de stand van zaken kunnen vragen. Het is ook niet zo dat ik die deadlines plots uit mijn mouw schud.

Minister, ik ben verbaasd over een dergelijk antwoord. Maar ja, inhoudelijk hebt u niet geantwoord. Dat heb ik nog nooit meegemaakt. Dat doet me concluderen dat de zaak niet onder controle is, wat natuurlijk geen geruststelling zal zijn voor de mensen in het werkveld.

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Mijnheer De Loor, u hoeft zich geen zorgen te maken, mocht u dat al doen. Alles is perfect onder controle. Er is geen enkel probleem.

U hebt nog maar eens de ongerustheid bij het personeel genoemd. Ik weet niet hoeveel keer ik dat hier moet herhalen, maar als er iemand die ongerustheid aanwakkert, excuseer me, dan bent u het. Ik heb al duizend keer gezegd dat het niet de bedoeling is om personeelsleden verloren te laten gaan. Ik wil dat nog eens zeggen: er zullen bij het personeel helemaal geen naakte ontslagen vallen. Is dat duidelijk, mijnheer De Loor? Kan dat misschien opgeslagen worden in uw brein? Misschien is dat uit respect naar de personeelsleden wel duidelijk.

Mijnheer De Loor, u zegt dat ik op geen enkele concrete vraag van u heb geantwoord. Ik heb u gezegd dat u letterlijk hebt geciteerd uit een intern werkdocument – wat u mag doen – waarin allerlei deadlines en processen worden omschreven, onder meer deadlines die ofwel drie dagen geleden ofwel binnen twee maanden moeten worden gehaald. Ik denk dat het niet goed zou zijn om ons nu vanuit deze commissie te gaan moeien met een proces dat goed loopt. U mag daar vragen over stellen zoveel u wilt. Mijnheer De Loor, u bent blijkbaar de enige die dit werkdocument heeft. De andere leden weten zelfs niet waarover het gaat. Voor de volledigheid zal ik elk commissielid dit werkdocument laten overmaken. Dat is misschien handig. Als men ruimschoots wil citeren, staan daar zeer goede zaken in. Ik wil de nota van ongeveer twintig pagina's letterlijk voorlezen, want dat is eigenlijk het antwoord op de vraag, mijnheer De Loor. Het antwoord op de vraag zijn de twintig bladzijden van dit intern werkdocument. Als u niets anders te doen hebt, dan wil ik het wel voorlezen, maar ik kan me niet voorstellen dat u het kunt uithouden om mij twintig bladzijden te horen voorlezen. Ik denk niet dat dat lukt.

Ik zal het document gewoon laten overmaken aan alle commissieleden. Dan kunt u zelf kijken wat daarin staat. Mijnheer De Loor, maak u in ieder geval geen zorgen. Ik wil misschien niet zo snel gaan als u, maar ik denk dat het goed is om doordacht te werk te gaan en juridisch sterk in de schoenen te staan. We zitten absoluut op schema. We hebben absoluut mensen die hieraan willen meewerken. Ik zeg nu al voor meer dan de duizendste keer dat het geenszins onze betrachting is om bij het personeel van de provincie naakte ontslagen te laten vallen.

**De voorzitter:** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Kurt De Loor (sp-a):** Minister, ik denk dat u niet goed hebt geluisterd naar mijn vraag, want ik heb er wel duidelijk naar verwezen dat u dat hebt gezegd over het personeel. Het lijkt me toch raar dat uw collega Gatz van Cultuur er wel in slaagt om een werkwijze op tafel te leggen, met een duidelijke timing, in onderling overleg met de provincies, met zorg voor personeel, met zorg ook voor de beleidsacties. Ik hoop dat de werkwijze van minister Gatz ook de werkwijze zal worden voor de andere ministers en kan worden doorgetrokken naar andere bevoegdheden. Daar ga ik van uit. Ik betreur dat ik geen antwoorden krijg op de vragen die ik heb gesteld.

**De voorzitter:** Minister Homans heeft het woord.

**Minister Liesbeth Homans:** Mijnheer De Loor, los van het feit dat u betreurt dat u geen antwoord hebt gekregen, hoop ik toch dat u vannacht goed zult slapen, maar daar twijfel ik niet aan. Wat u zegt over de werkwijze van minister Gatz, klopt, maar dat geldt voor elke minister. Dat zijn net die sectorale werkgroepen. Inderdaad, minister Gatz doet dat voor Cultuur. Ik doe dat bijvoorbeeld voor Integratie, Inburgering en Gelijke Kansen. Minister Vandeuren doet dat voor Welzijn. Ik ben blij dat u dat een goede aanpak vindt. Dat geldt niet alleen voor de bevoegdheden van minister Gatz, alle werkgroepen van de betrokken ministers zijn daar volop mee bezig.

**De voorzitter:** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Kurt De Loor (sp.a):** Het wordt aangegeven in de nota's dat communicatie heel belangrijk is. Het zou dus ook goed zijn dat u op de hoogte bent van elkaars communicatie. Maar minister, als u ziet welke ingrijpende veranderingen, ook wat betreft de provincies, er de volgende jaren op de agenda staan, dan wil ik er toch voor pleiten dat dat gebeurt via een proces dat voldoende transparant is, met voldoende inspraak. Die transparantie ontbreekt in dezen ongelooflijk, aangezien geen enkele vraag ook een inhoudelijk antwoord krijgt. Ik reken op veel meer transparantie in de toekomst.

**De voorzitter:** De vraag om uitleg is afgehandeld.